

Eventyrlysten 20-åring

Templetraker. Victoria Pettersen ved Preah Pihu, en gruppe på fem templer i Angkor Wat i Kambodja.

Det er mer enn bare reiselyst som får Victoria Pettersen (20) til å oppsøke fjerntliggende land.

Har et serjering på sin hals, og innemmer glas i bun synes Senja er det Sasso staden i verden. Havnsløse vilde her i Havnsløse, men hun glemmer ungdomsdrømme har hatt Sikkand som base. Og det har hun fremdeles.

Skjøtt base og base, det kan jo diskuteres. For selv om Senja alltid står høyt i kort, er vinteren lang på det grader nord. I hvert fall for så ung dame med eventyrlyst og varm klima i sikket – og mer til.

Utforskertrang

Det hele begynte under det første videregående skoleåret i Finnsethøen.

– Jeg hadde lyst til å gjemme meg, men visste ikke hva, forteller hun.

Tilbudet om at utvekslingsår i et annet land dukket opp. Og Victoria valgte – uten noen konkrete tanker om hva, hvor og hvordan.

Svart på søknaden ble ja.

– Da tenkte jeg, sånt smiler hun.

Et helt år borte fra familien – det hadde hun aldri tidligere vært i nærheten av å gjennomføre.

USA

Tattet gikk til delstaten Idaho i USA, og Kimberly High School i byen med samme navn. Dette var i 2009.

– Værtfamilien jeg fikk var helt perfekt for meg. De tok meg også med på mange turer, som Las Vegas og Seattle, og skiløret i Wyoming.

Utforskertrang fikk lov å holde seg. Og spisen til noe mer var dermed slått.

Global Studies

Mer all bar en ende – også et utvekslingsår. Og det å være ute på reis.

– Da jeg kom hjem igjen, søsnet jeg sammen med en gang. Jeg ville bare borte, forteller hun.

Vennene begynte på universitetsstudier i gamlelandet. Men dette var ikke noe for Victoria. Hun ville ut. Hun ville se verden. Oppleve folket og landene.

jul

VICTORIA PETERSEN

- Victoria Pettersen (20) er oppvokst i Bithems, men har siden 8. klasse bodd på Sikkand.
- En sterk eventyrlyst har drevet henne til fjerntliggende land.
- Hun har blant annet gått utdanning gjennom Gaba Studies.

Læringsen ble Global Studies, drevet av Kaitze Solberg.

– Jeg dro til Siem Reap i Kambodja, og begynte å studere reiseliv. Ansvaret var stort.

Verdens gladeste

Kambodja, omkranset av Thailand, Laos og Vietnam, kan nok være fremst ut for de fleste – ja, kanskje til og med for skurmellem. Men for Victoria har det vært en paradisi!

– Det er mange sterke studenter som går på denne skolen, forteller Victoria, som har forelsket seg i både landet og ikke minst folkene i Kambodja.

– Det er et fargerikt land. Men de er verdens gladeste folk!

Derfor tilbringer for Redde Kneibts grønneste handlager 14 dager, hvor flere millioner mennesker ble drept.

– Thailand kalles Smilets land. Men prøv å dra til Kambodja! Leder oppføringen fra Victoria forteller.

Hun tror at turen kommer til å bli et minne i Kambodja.

Kontraster

Men kontrastene er store, sammenlignet med kongeriket mellom bokser og berg her hjemme.

– I Kambodja lever de på én dollar om dagen. Vi har så, de har ingenting. Og likevel er de så glade! Vi nordmenn tar kanskje tagt litt for gitt, og har mye å lære av dem.

Hun trekker seg vekk om Kambodja. Men det stapper ikke det for ei dans med utfordring. I løst har hun sønlig bood i Argentina, hvor hun fra skoleboken har lært det spanske språket.

Og i januar foretar neste semester i Argentina, tror du kanskje? Å nei, du, det blir det enkelt. Du går nemlig inn til Nicaragua (for ellev!).

Hjemmejobb

Men for å bli nåd til en slik gjennomsnitt av endeløsheten, trenger du mer kreativitet enn hva et vanlig menneske opplever her i Norge. Derfor vender hun sønne hjem igjen, dans og vann – for å spise på ferietidene. Da venter det serveringsjobb på Sorrento, hvor mamma Rita er kjøkkensjef.

Skjær ordet hjem har dog en glidende betydning for en ekte globe-trotter.

– Jeg vil tilbake til Kambodja også. Når man blir så lenge på én plass, blir man mer åpen og aktiv. Og når jeg kommer tilbake, har de vært meg, sier hun.

Frøs i fem minus

I det andre hjemmet, eller var det det første, på Silsland, er de vant til at minusene var låst, og det ble det og ofte.

– Å ja, det var jo drøyt igjen, pleier de bare å si, beretter Victoria.

Men alt er ikke bare ros og glede. Når man reiser halv jord rundt, som de hun kom til Argentina første gang, og hadde gløst gjente en kjempekjølingsjobb.

– Det var minus fem grader, og jeg hadde bare skjorte og toppen med meg, minnes hun.

Kommel hun leierte i var også av det nye spanske slaget – langt enklere enn i Kambodja.

– Men jeg ble så vant til det opp. Det er bare å tilpasse seg.

«Jeg vil heller leve livet og være fattig, enn å dø som millionær.»

Daakt. Men opplever nye ideer på reise, ikke minst et annet klima.

sier hun enkelt.

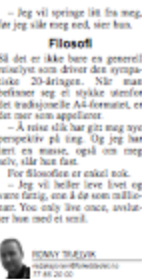
For når man liker å bli i lag på spåret, er det overnaturlig i reising sammenhengene noe stort problem.

Farlige reiser

En ung, ferdig kvinne – moren ganger i lag med søster, andre ganger på alene – i sine byer som Buenos Aires, det kan vel ikke bare være spåk?

– Jeg vet hvordan jeg skal oppføre meg. Men det har gitt at på byen med alle pengene mine med seg, har opplevd å bli ranet. Men nå er mine forholdsregler. Jeg går alltid med en på byen. Det demer seg man gir et å se ut som en turist, sier hun.

Argentina vil hun snakke ut mer av. Landet med verdens beste bilf. Høste servertingen Victoria.

ROMA TRON
@ROMATRON
17.06.2013

ROMA TRON
@ROMATRON
17.06.2013

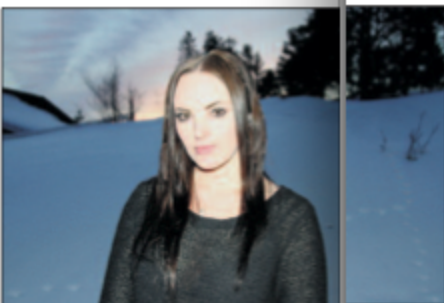
Trepart. – Jeg liker å bli i lag på spåret, sier Victoria

Reiseretning. Under et studioscaphot i Argentina, var det en overmaskin med tanke på de nye spanske bokstrolkene. De var det bedre i Kambodja.

Glede mennesker. – De har ingenting, vi har det. Likevel er de verdens gladeste mennesker, sier Victoria om folk i Kambodja.

Reiselyst. Titt fra midten av skolen til Victoria Pettersen hjemme på Silsland, hvor hun studerer på Sarpsborg. For å samle opp penger til Nicaragua.
PHOTO: ROMAN TRONEN

Skolekassen. Victoria Pettersen, nummer fem fra venstre, sammen med resten av skoleklassen i Global Studies i Kambodja